

Dyskretne operatory przesunięcia z wagą

Streszczenie

Rozważamy dyskretne operatory przesunięcia z wagą B w przestrzeni $l^2(\mathbb{Z})$. Opisujemy oszacowanie norm z dołu i z góry operatorów odwrotnych do $B - \lambda I$ w zależności od położenia λ w stosunku do widma $\Sigma(B)$. Analiza rodziny operatorów przesunięcia z wagą B_N zależnych od N uzyskując warunek na ich ograniczoność bądź jej brak.

1 Wprowadzenie

Niech $l^2(\mathbb{Z})$ będzie przestrzenią ciągów $u = (u(k))_{k \in \mathbb{Z}}$, $u(k) \in \mathbb{C}$, z normą

$$\|u\| = \left(\sum_k |u(k)|^2 \right)^{1/2},$$

a $l^\infty(\mathbb{Z})$ przestrzenią ciągów ograniczonych. Operatorem przesunięcia w przestrzeni $l^2(\mathbb{Z})$ nazywamy operator postaci

$$(Wu)(k) = u(k+1),$$

natomiast operatorem przesunięcia z wagą w przestrzeni $l^2(\mathbb{Z})$ nazywamy operator postaci

$$(Bu)(k) = a(k)u(k+1) = a(k)Wu(k), \quad (1)$$

gdzie $a \in l^\infty(\mathbb{Z})$.

W ogólnej sytuacji operatorem przesunięcia z wagą nazywamy liniowy ograniczony operator B określony w przestrzeni funkcji zadanych na X , który da się przedstawić w postaci

$$Bu(x) = a(x)u(\alpha(x)) = a(x)T_\alpha u(x), \quad x \in X, \quad (2)$$

gdzie $\alpha : X \rightarrow X$ jest danym odwzorowaniem, a funkcją określoną na zbiorze X .

Operatory (2), algebry operatorowe nimi generowane i powiązane z nimi równania funkcyjne były badane przez wielu autorów w różnych przestrzeniach funkcyjnych, jako niezależne obiekty i w relacji z różnymi zastosowaniami (np. teoria układów dynamicznych, całkowo-funkcjonalnych, różnicowo-funkcjonalnych, funkcyjnych równaniach, automorfizm i endomorfizm algebr Banacha i ogólna teoria algebr operatorowych, itd.)

Opis widma operatora B określa warunki przy których operator $B - \lambda I$ nie jest odwracalny, ale oprócz odwracalności interesujące, ze względu na zastosowania, jest też badanie takich własności jak domkniętość obrazu, wymiar jądra i jednostronna odwracalność operatora $B - \lambda I$ dla $\lambda \in \Sigma(B)$. Takie badania dla pewnych odwzorowań α pojawiły się np. w [8], [6], [7], [4].

W poniższym artykule zajmiemy się oszacowaniem norm z góry i z dołu operatorów odwrotnych do operatora $B - \lambda I$, dla $\lambda \notin \Sigma(B)$ oraz przytoczymy wyniki dotyczące oszacowania norm z dołu i z góry operatorów prawych odwrotnych do $B - \lambda I$, dla $\lambda \in \Sigma(B)$. Wykorzystując wcześniejsze obliczenia oszacujemy normy operatorów odwrotnych w przypadku rodziny operatorów przesunięcia z wagą $B_N = a_N W$, wyciągając wniosek odnośnie ich ograniczoności lub nieograniczoności normy operatorów prawych odwrotnych do $B_N - I$ w zależności od wartości funkcji a_N .

2 Widmo operatora

Opis widma operatora przesunięcia z wagą B otrzymano w klasycznych przestrzeniach. Poniżej przytoczymy wyniki bazując na pracach [1],[2].

Twierdzenie 2.1. *Niech X będzie zwartą przestrzenią topologiczną, $\alpha : X \rightarrow X$ ciągłym, odwracalnym, mierzalnym i zachowującym miarę μ odwzorowaniem oraz $a \in C(X)$. Promień spektralny operatora B postaci (2) w przestrzeni $L^2(X, \mu)$ wyraża się wzorem*

$$R(B) = \max_{\nu \in M_\alpha(X)} S_\nu(a),$$

gdzie $M_\alpha(X)$ to zbiór wszystkich miar α -niezmienniczych i ergodycznych na X , a

$$S_\nu(a) = \exp \left(\int_X \ln(|a(x)|) d\nu \right).$$

Jeżeli X jest α -spójną przestrzenią topologiczną a zbiór punktów nieokresowych odwzorowania α jest gęsty w X i $\forall x \in X$ $a(x) \neq 0$ to widmo operatora $B = aT_\alpha$ będzie pierścieniem

$$\Sigma(B) = \{ \lambda : r(B) \leq |\lambda| \leq R(B) \}, \quad (3)$$

gdzie

$$r(B) = \min_{\nu \in M_\alpha(X)} S_\nu(a).$$

Aby móc zająć się operatorami $B - \lambda I$, gdzie λ zależy od położenia względem widma operatora B , musimy uzwarcić przestrzeń $\mathbb{Z}$.

2.1 Operatory na zwartej przestrzeni

Zbiór $\mathbb{Z}$ nie jest zwartą przestrzenią, dlatego aby móc skorzystać z twierdzenia 2.1 dla operatora dyskretnego (1) należy dokonać następującego uzwarczenia.

Niech A będzie C^* -podalgebrą algebry $l^\infty(\mathbb{Z})$, niezmienniczą względem wagi a . Przestrzeń X maksymalnych ideałów algebry A będzie zwartą przestrzenią topologiczną, a algebra A (z twierdzenia Gelfanda-Najmarka) jest izomorficzna algebraze $C(X)$. Przy wspomnianym izomorfizmie, funkcji $a \in A$ odpowiada ciągła funkcja na X którą nazywamy transformatą Gelfanda dla a , oznaczamy ją przez $\hat{a}$. Natomiast dla odwzorowania $\alpha_0(k) = k + 1$ istnieje przedłużenie na X : homeomorfizm $\alpha : X \rightarrow X$, który na $\mathbb{Z} \subset X$ określony jest tak jak α_0 .

Na przestrzeni X zadajemy miarę μ , tak aby

$$\forall k \in \mathbb{Z} \mu(k) = 1 \quad \text{oraz} \quad \mu(X \setminus \mathbb{Z}) = 0.$$

Wówczas $l^2(\mathbb{Z}) = L^2(X, \mu)$ oraz dla $a \in \mathbb{A}$ operator (1) może być zapisany w postaci (2) a odwzorowanie α spełnia warunki z twierdzenia 2.1. Zatem to twierdzenie może być zastosowane do dyskretnego operatora przesunięcia z wagą. Poszukiwanie widma sprowadza się do poszukiwania zbioru $M_\alpha(X)$.

My rozpatrujemy przypadek algebry A (oznaczymy go przez A_0), której elementami są funkcje dla których istnieją granice

$$\lim_{k \rightarrow +\infty} a(k) := a(+\infty) \neq 0, \quad \lim_{k \rightarrow -\infty} a(k) := a(-\infty) \neq 0. \quad (4)$$

Zdigitalizowano i udostępniono w ramach projektu pn.

Rozbudowa otwartych zasobów naukowych Repozytorium Uniwersytetu w Białymstoku – kontynuacja, dofinansowanego z programu „Społeczna odpowiedzialność nauki” Ministra Edukacji i Nauki na podstawie umowy BIBL/SP/0040/2023/01

Wówczas $X = \mathbb{Z} \cup \{\pm\infty\}$ to przestrzeń zwarta. Transformata Gelfanda $\hat{a} \in C(X)$ ma postać

$$\hat{a}(k) = \begin{cases} a(k), & \text{dla } k \in \mathbb{Z}, \\ a(\pm\infty), & \text{dla } k = \pm\infty, \end{cases} \quad (5)$$

a przedłużenie odwzorowania α_0 to odwzorowanie $\alpha : X \rightarrow X$ postaci:

$$\alpha(k) = \begin{cases} k + 1, & \text{dla } k \in \mathbb{Z}, \\ \pm\infty, & \text{dla } k = \pm\infty. \end{cases} \quad (6)$$

Mamy zatem zdefiniowany operator przesunięcia z wagą $Bu(k) = \hat{a}(k)u(\alpha(k))$ na zbiorze zwartym X . Odwzorowanie α postaci (6) jest odwzorowaniem typu Morse'a - Smale'a¹, gdyż zbiór punktów stałych jest skończony $Fix(\alpha) = \{+\infty, -\infty\}$ oraz punkt $-\infty$ jest punktem odpychającym² a punkt $+\infty$ jest punktem przyciągającym³. Z [7] wiemy, że widmo operatora B gdy $a \in A_0$ to zbiór

$$\Sigma(B) = \{\lambda : r(B) \leq |\lambda| \leq R(B)\},$$

gdzie

$$R(B) = \max\{|a(+\infty)|, |a(-\infty)|\}, \quad r(B) = \min\{|a(+\infty)|, |a(-\infty)|\}. \quad (7)$$

Operator $B - \lambda I$ jest odwracalny, gdy $\lambda \notin \Sigma(B)$. Natomiast dla $\lambda \in \Sigma(B)$ operator $B - \lambda I$ nie jest odwracalny, ale wówczas pojawiają się pytania o jego własności takie jak domkniętość obrazu, wymiar jądra czy jednostronna odwracalność. W analizowanej sytuacji dyskretnego operatora przesunięcia z wagą B generowanego odwzorowaniem α typu Morse'a-Smale'a otrzymaliśmy następujący wynik,[4]:

Twierdzenie 2.2. *Jeżeli $a \in A_0$ to $\Sigma(B)$ jest postaci (7). Jeżeli*

$$|a(+\infty)| < |\lambda| < |a(-\infty)|,$$

to operator $B - \lambda I$ jest lewostronnie odwracalny, natomiast jeżeli

$$|a(-\infty)| < |\lambda| < |a(+\infty)|$$

to operator $B - \lambda I$ jest prawostronnie odwracalny. W przypadku gdy

$$|\lambda| = |a(\pm\infty)|$$

to obraz $Im(B - \lambda I)$ jest zbiorem niedomkniętym.

3 Oszacowanie norm

Mając postać widma operatora B oszacujemy normy operatorów odwrotnych w zależności od położenia λ względem widma $\Sigma(B)$.

¹Odwzorowanie jest typu Morse'a-Smale'a $\Leftrightarrow$ zbiór punktów stałych jest skończony i trajektoria dowolnego punktu zbiega do punktu stałego.

² $\forall x \in X \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \alpha^{-n}(x) = -\infty$

³ $\forall x \in X \quad \lim_{n \rightarrow \infty} \alpha^n(x) = +\infty$

3.1 Operator odwrotny

Oszacujemy normę operatora odwrotnego do $B - \lambda I$, zatem $\lambda \notin \Sigma(B)$.

Warunek $\lambda \notin \Sigma(aW)$ ma miejsce w dwóch przypadkach, gdy $|\lambda| > R(B)$ lub $|\lambda| < r(B)$. W każdym z tych przypadków znajdziemy postać operatora odwrotnego i oszacujemy jego normę z góry i z dołu.

Rozważmy sytuację, gdy $|\lambda| > R(B) = \max\{|a(+\infty)|, |a(-\infty)|\}$. Niech $|a(-\infty)| < |a(+\infty)|$. Określmy stałą M_1 taką, że

$$\sup_{k \in \mathbb{Z}} |a(k)| \leq M_1 \quad \text{oraz} \quad \frac{M_1}{|\lambda|} > 1. \quad (8)$$

Stałą $t_1 \in (0, 1)$ wybierzemy tak, aby

$$\frac{|a(+\infty)|}{|\lambda|} \leq t_1 < 1, \quad \frac{|a(-\infty)|}{|\lambda|} \leq t_1 < 1, \quad (9)$$

a wartości k_1^+ , k_1^- , takie że

$$\frac{|a(k)|}{|\lambda|} < t_1 < 1 \quad \text{jeśli} \quad k < k_1^-, \quad \frac{|a(k)|}{|\lambda|} < t_1 < 1 \quad \text{jeśli} \quad k \leq k_1^-. \quad (10)$$

Wówczas liczba ν_1 ma następującą wartość:

$$\nu_1 = \text{card}\{k : \frac{|a(k)|}{|\lambda|} > t_1\}^4. \quad (11)$$

Oszacownie z góry normy operatora odwrotnego w sytuacji gdy $|\lambda| > R(B)$ zależy nie tylko od wartości $|a(+\infty)|, |a(-\infty)|$ ale też od zdefiniowanych powyżej wartości $M_1, t_1, k_1^\pm$ i ν_1 .

Twierdzenie 3.1. Niech $|\lambda| > R(B)$. Operator odwrotny do $B - \lambda I$ jest postaci

$$(B - \lambda I)^{-1} = - \sum_{j=0}^{\infty} \left(\frac{1}{\lambda^{j+1}} \right) (aW)^j. \quad (12)$$

Mamy następujące oszacowania normy odwrotnego:

$$\|(B - \lambda I)^{-1}\| \geq \sup_j \frac{1}{|\lambda|^{j+1}} \sup_k \prod_{i=0}^{j-1} |a(k+i)|, \quad (13)$$

oraz

$$\|(B - \lambda I)^{-1}\| \leq \left(\frac{M_1}{|\lambda|} \right)^{\nu_1} \left(\frac{1}{M_1 - |\lambda|} + \frac{1}{|\lambda|(1 - t_1)} \right). \quad (14)$$

Dowód. Zauważmy, że dla $B = aW$

$$((aW)^j u)(k) = a(k)a(k+1) \dots a(k+j-1)u(k+j)$$

ponadto

$$\|aW\| = \sup_{k \in \mathbb{Z}} |a(k)|,$$

⁴Oznaczmy przez „ $\text{card}(A)$ ” moc zbioru A .

zatem

$$\|(aW)^j\| = \sup_{k \in \mathbb{Z}} \prod_{i=0}^{j-1} |a(k+i)|.$$

Skoro $R(B) < |\lambda|$, czyli $\frac{R(B)}{|\lambda|} < 1$ wówczas operator $(aW - \lambda I)^{-1}$ jest postaci:

$$(aW - \lambda I)^{-1} = -\frac{1}{\lambda} \left(I - \frac{aW}{\lambda} \right)^{-1} = -\frac{1}{\lambda} \sum_{j=0}^{\infty} \left(\frac{aW}{\lambda} \right)^j. \quad (15)$$

Oszacujmy z dołu normę operatora $(aW - \lambda I)^{-1}$ postaci (15). Zauważmy, że dla dowolnego j_0 istnieje k_0 , takie że

$$\left| \prod_{i=0}^{j_0-1} a([k_0 - j_0] + i) \right| \geq \sup_k \left| \prod_{i=0}^{j_0-1} a([k - j_0] + i) \right| - \varepsilon = \|(aW)^{j_0}\| - \varepsilon. \quad (16)$$

Niech $u_0 = (0, \dots, 0, \underbrace{1}_{k_0}, 0, \dots)$ wówczas

$$\begin{aligned} \left\| \sum_{j=0}^{\infty} \left(\frac{aW}{\lambda} \right)^j \right\|^2 &= \sup_{\|u\| \leq 1} \left\| \sum_{j=0}^{\infty} \left(\frac{aW}{\lambda} \right)^j u \right\|^2 \geq \left\| \sum_{j=0}^{\infty} \left(\frac{aW}{\lambda} \right)^j u_0 \right\|^2 = \\ &= \sum_{j=0}^{\infty} \left| \frac{\prod_{i=0}^{j-1} a([k_0 - j] + i)}{\lambda^j} \right|^2 \geq \left| \frac{\prod_{i=0}^{j_0-1} a([k_0 - j_0] + i)}{\lambda^{j_0}} \right|^2 \geq \\ &\geq \left\| \left(\frac{aW}{\lambda} \right)^{j_0} \right\|^2 - \varepsilon. \end{aligned} \quad (17)$$

Czyli

$$\left\| \sum_{j=0}^{\infty} \left(\frac{aW}{\lambda} \right)^j \right\| \geq \left\| \left(\frac{aW}{\lambda} \right)^j \right\| \quad \forall j,$$

a zatem

$$\left\| \sum_{j=0}^{\infty} \left(\frac{aW}{\lambda} \right)^j \right\| \geq \sup_{j \geq 0} \left\| \left(\frac{aW}{\lambda} \right)^j \right\| = \sup_j \sup_{k \in \mathbb{Z}} \frac{\prod_{i=0}^{j-1} |a(k+i)|}{|\lambda|^j}.$$

Uwzględniając zależności (8), (9), (10), (11) mamy

$$\sup_k \prod_{i=0}^{j-1} \frac{|a(k+i)|}{|\lambda|} \leq \left(\frac{M_1}{|\lambda|} \right)^j, \quad \text{jeśli } j \leq \nu_1; \quad (18)$$

$$\sup_k \prod_{i=0}^{j-1} \frac{|a(k+i)|}{|\lambda|} \leq \left(\frac{M_1}{|\lambda|} \right)_1^\nu (t_1)^{j-\nu_1}, \quad \text{jeśli } j > \nu_1. \quad (19)$$

Wówczas

$$\begin{aligned}
 \|(aW - \lambda I)^{-1}\| &= \left\| -\frac{1}{\lambda} \sum_{j=0}^{\infty} \left(\frac{aW}{\lambda}\right)^j \right\| \leq \frac{1}{|\lambda|} \sum_{j=0}^{\infty} \left\| \left(\frac{aW}{\lambda}\right)^j \right\| \\
 &\leq \frac{1}{|\lambda|} \left[\sum_{j=0}^{\nu_1-1} \left(\frac{M_1}{|\lambda|}\right)^j + \sum_{j=\nu_1}^{\infty} \left(\frac{M_1}{|\lambda|}\right)^{\nu_1} t_1^{j-\nu_1} \right] = \\
 &= \frac{1}{|\lambda|} \left[\frac{\left(\frac{M_1}{|\lambda|}\right)^{\nu_1} - 1}{\frac{M_1}{|\lambda|} - 1} + \left(\frac{M_1}{|\lambda|}\right)^{\nu_1} \frac{1}{1-t_1} \right] \\
 &= \left(\frac{M_1}{|\lambda|}\right)^{\nu_1} \left(\frac{1}{M_1 - |\lambda|} + \frac{1}{|\lambda|(1-t_1)} \right) \leq \\
 &\leq \left(\frac{M_1}{|\lambda|}\right)^{k_1^+ - k_1^-} \left(\frac{1}{M_1 - |\lambda|} + \frac{1}{|\lambda|(1-t_1)} \right). \quad (20)
 \end{aligned}$$

Oszacowanie górne normy operatora odwrotnego zależy od różnicy liczb k_1^+ i k_1^- , a dokładniej od wprowadzonej liczby ν_1 . $\square$

Analogicznie rozważamy przypadek drugi, gdy

$$|\lambda| < r(B) = \min\{|a(+\infty)|, |a(-\infty)|\}.$$

Niech $|a(-\infty)| < |a(+\infty)|$. Określmy stałą M_2 taką, że

$$\sup_{k \in \mathbb{Z}} \frac{1}{|a(k)|} \leq M_2 \quad \text{oraz} \quad M_2 |\lambda| > 1. \quad (21)$$

Stałą $t_2 \in (0, 1)$ wybierzmy tak, aby

$$\frac{|\lambda|}{|a(+\infty)|} \leq t_2 < 1, \quad \frac{|\lambda|}{|a(-\infty)|} \leq t_2 < 1; \quad (22)$$

a wartości k_2^+ , k_2^- , takie że

$$\frac{|\lambda|}{|a(k)|} < t_2 < 1 \quad \text{jeśli} \quad k \geq k_2^+, \quad \frac{|\lambda|}{|a(k)|} < t_2 < 1 \quad \text{jeśli} \quad k \leq k_2^-. \quad (23)$$

Wówczas liczba ν_2 ma następującą wartość

$$\nu_2 = \text{card}\{k : \frac{|\lambda|}{|a(k)|} > t_2\}. \quad (24)$$

Twierdzenie 3.2. Niech $|\lambda| < r(B)$. Operator odwrotny do $B - \lambda I$ jest postaci

$$(B - \lambda I)^{-1} = \sum_{j=1}^{\infty} (\lambda)^{j-1} (aW)^{-j}. \quad (25)$$

Mamy następujące oszacowania norm odwrotnego:

$$\|(B - \lambda I)^{-1}\| \geq \sup_j |\lambda|^{j-1} \sup_k \prod_{i=1}^j \frac{1}{|a(k-i)|}, \quad (26)$$

oraz

$$\|(aW - \lambda I)^{-1}\| \leq (|\lambda| M_2)^{\nu_2} \frac{1}{|\lambda|} \left(\frac{1}{|\lambda| M_2 - 1} + \frac{1}{1 - t_2} \right). \quad (27)$$

Reasumując, w przypadku gdy $\lambda \notin \Sigma(aW)$, oszacowanie z góry normy operatora odwrotnego do operatora $aW - \lambda I$ zależy od wartości ν_1 , M_1 , t_1 lub ν_2 , M_2 , t_2 .

3.2 Operator jednostronnie odwracalny

Przytoczymy wyniki dotyczące oszacowania normy operatora prawostronnie odwracalnego do operatora $B - \lambda I$, czyli przypadek $\lambda \in \Sigma(B)$. Wówczas operator $aW - \lambda I$ nie jest odwracalny, ale może być jednostronnie odwracalny lub może mieć obraz niedomknięty.

Niech

$$a(k) \neq 0 \quad \forall k \in \mathbb{Z} \quad \text{oraz} \quad \lim_{k \rightarrow \pm\infty} a(k) = a(\pm\infty) \neq 0.$$

W sytuacji, gdy $a(+\infty) = a(-\infty)$, widmo operatora $B = aW$ to okrąg

$$\Sigma(aW) = \{\lambda : |\lambda| = |a(\infty)|\}.$$

Wówczas operator $B - \lambda I$ dla każdego $\lambda \in \Sigma(aW)$ ma niedomknięty obraz. Jeżeli $|a(+\infty)| \neq |a(-\infty)|$ i $|a(-\infty)| < |\lambda| < |a(+\infty)|$ to operator $B - \lambda I$ jest prawostronnie odwracalny. Z [4] otrzymaliśmy następujące oszacowanie z góry i z dołu operatora prawostronnie odwracalnego.

Niech $q \in \mathbb{Z}$, P_q^+ będzie operatorem rzutu na podprzestrzeń

$$H_q = \{u \in l_2(\mathbb{Z}) : u(k) = 0, \text{ dla } k < q\}$$

a P_q^- będzie operatorem rzutu postaci $P_q^- = I - P_q^+$. Niech M_1, M_2 zdefiniowanych w (8), (21), a wartości $t_1, t_2 \in (0, 1)$ wybrane tak aby

$$\frac{|\lambda|}{|a(+\infty)|} < t_1 < 1, \quad \frac{|a(-\infty)|}{|\lambda|} < t_2 < 1. \quad (28)$$

Ponadto określmy jeszcze wartości $k^\pm$, takie że

$$\frac{|\lambda|}{|a(k)|} < t_1 < 1 \quad \text{jeśli} \quad k \geq k^+, \quad \frac{|a(k)|}{|\lambda|} < t_2 < 1 \quad \text{jeśli} \quad k \leq k^-, \quad (29)$$

oraz dla $q \in \mathbb{Z}$ liczby

$$\nu^+(q) = \nu^+(q; t) = \text{card}\{k : k \geq q \wedge \frac{|\lambda|}{|a(k)|} > t_1\}, \quad (30)$$

$$\nu^-(q) = \nu^-(q; t) = \text{card}\{k : k \leq q \wedge \frac{|a(k)|}{|\lambda|} > t_2\}. \quad (31)$$

Określmy ciągi w_q^-, w_q^+ w następujący sposób:

$$w_q^-(j) = (P_q^- w_q)(j) = \begin{cases} \lambda^{q-j} \prod_{i=j}^{k-1} a(i) & \text{dla } j \leq q, \\ 0 & \text{dla } j > q, \end{cases} \quad (32)$$

$$w_q^+(j) = (P_q^+ w_q)(j) = \begin{cases} \lambda^{j-q} \left[\prod_{i=q}^{j-1} a(i) \right]^{-1} & \text{dla } j > q, \\ 0 & \text{dla } j \leq q. \end{cases} \quad (33)$$

Wówczas otrzymujemy następującą postać i oszacowanie z góry i z dołu normy operatorów prawych odwrotnych.

Twierdzenie 3.3. Dla każdego $q \in \mathbb{Z}$ operator R_q postaci

$$R_q = \sum_{j=1}^{\infty} \lambda^{j-1} (aW)^{-j} P_q^+ - \sum_{j=0}^{\infty} \frac{1}{\lambda^{j+1}} (aW)^j P_q^-, \quad (34)$$

jest prawym odwrotnym do operatora $B - \lambda I$. Mamy następujące oszacowanie z góry normy operatora R_q :

$$\begin{aligned} \|R_q\| \leq & \left(\frac{M_1}{|\lambda|} \right)^{\nu^-(q)} \left(\frac{1}{M_1 - |\lambda|} + \frac{1}{|\lambda|(1-t_1)} \right) + \\ & + (|\lambda|M_2)^{\nu^+(q)} \frac{1}{|\lambda|} \left(\frac{1}{|\lambda|M_2 - 1} + \frac{1}{1-t_2} \right). \end{aligned} \quad (35)$$

oraz następujące oszacowanie z dołu dla dowolnego operatora prawego odwrotnego R :

$$\|R\| \geq \sup_q \frac{1}{|\lambda|} \sqrt{\frac{A_q^2 B_q^2}{A_q^2 + B_q^2}}, \quad (36)$$

gdzie $A_q = \|w_q^+\|$, $B_q = \|w_q^-\|$.

4 Analiza rodziny operatorów zależnych od N

Pokażemy pewne zależności w obliczeniach oszacowań z góry i z dołu normy operatorów prawych odwrotnych analizując następującą rodzinę.

Rozważmy rodzinę dyskretnych operatorów przesunięcia z wagą

$$B_N u(k) = a_N(k) u(k+1),$$

gdzie funkcji a_N zależy od $N \in \mathbb{N}$. Rozpatrzmy dwie sytuacje, gdy funkcja a_N jest zdefiniowana wzorem (37) lub wzorem (38):

$$a_N(k) = \begin{cases} \frac{1}{2} = a(-\infty), & \text{gdy } k \leq -N; \\ 100, & \text{gdy } -N < k \leq 0; \\ \frac{1}{100}, & \text{gdy } 0 < k \leq N; \\ 2 = a(+\infty), & \text{gdy } k > N; \end{cases} \quad (37)$$

$$a_N(k) = \begin{cases} \frac{1}{2} = a(-\infty), & \text{gdy } k \leq -N; \\ \frac{1}{100}, & \text{gdy } -N < k \leq 0; \\ 100, & \text{gdy } 0 < k \leq N; \\ 2 = a(+\infty), & \text{gdy } k > N. \end{cases} \quad (38)$$

Znajdźmy oszacowanie dolne i górne rodziny operatorów prawych odwrotnych R_q do operatora $B_N - \lambda I$, $\lambda = 1$.

Wykorzystując wyniki z poprzedniego podrozdziału określimy liczby M_1 , M_2 , t_1 , t_2 , $k^\pm$, $\nu^+(q)$, $\nu^-(q)$. W obu przypadkach możemy określić takie same wartości $M_1, M_2, t_1, t_2, k^\pm$ dla funkcji $a_N(k)$, tzn.

$$M_1 = 100, \quad M_2 = 100, \quad t_1 = t_2 = \frac{1}{2}, \quad k^- = -N, \quad k^+ = N, \quad (39)$$

natomiast wartości $\nu^+(q)$ i $\nu^-(q)$ będą różne. I co za tym idzie otrzymujemy różne wyniki odnośnie możliwości oszacowania normy operatorów prawych odwrotnych do operatora $B_N - I$. Możemy sformułować następujący wniosek:

Wniosek 4.1. Niech będzie dana rodzina operatorów przesunięcia z wagą

$$B_N u(k) = a_N(k)u(k+1),$$

gdzie funkcja $a_N(k)$ zależy od N .

1. Jeżeli funkcja a_N określona jest wzorem (37) to dowolna rodzina operatorów prawych odwrotnych $R(N)_q$ jest nieograniczona.
2. Jeżeli funkcja a_N określona jest wzorem (38) to istnieje $q(N)$ (np. $q(N) = 0$) taki, że rodzina operatorów prawych odwrotnych $R(N)_{q(N)}$ jest ograniczona.

Reasumując: jeżeli wartości funkcji $a_N(k)$ z początku są duże a potem małe, to dowolna rodzina operatorów prawych odwrotnych jest nieograniczona, natomiast jeżeli wartości funkcji $a_N(k)$ z początku są małe a potem duże, to rodzina operatorów prawych odwrotnych jest ograniczona.

Dowód Wniosku 4.1 podzielimy na dwie części.

Dowód. (Część 1.) Pokażemy, że dla funkcji $a_N(k)$ postaci (37) dowolna rodzina $R(N)_q$, operatorów prawych odwrotnych do $B_N - I$, jest nieograniczona.

Znajdziemy oszacowanie dolne operatorów prawych odwrotnych $R(N)_q$ do operatora $B_N - I$ wykorzystując (36). Potrzebujemy zatem wartości w_q^+ i w_q^- .

Niech $j \leq q$. Analizujemy następujące przypadki:

$$\begin{aligned} q \leq -N & \text{ to } \|w_q^-\|^2 = \frac{19}{12}, \\ q \in (-N, 0] & \text{ to } \|w_q^-\|^2 = 100 \left(\frac{1}{9999} \right) - \frac{1}{9999}, \\ q \in (0, N] & \text{ to } \|w_q^-\|^2 = \frac{1}{100^{2(q-1)}} \quad 1 \quad \text{---} \quad \text{---} \\ q > N & \text{ to } \|w_q^-\|^2 = 4^{|q-1-N|} \left(\frac{5}{3} + \frac{10001}{9999} \left(1 - \frac{1}{100^{2N}} \right) \right). \end{aligned}$$

Analogicznie, dla $j > q$, znajdziemy w_q^+ rozważając kolejne przypadki:

$$\begin{aligned} q \leq -N & \text{ to } \|w_q^+\|^2 = 4^{|q+N|} \left(\frac{17}{12} + \frac{1}{9999} \left(1 - \frac{1}{100} \right) \right) - \frac{1}{100}, \\ q \in (-N, 0] & \text{ to } \|w_q^+\|^2 = \frac{1}{100^{2q}} \left(1 \quad \text{---} \quad \text{---} \right) \\ q \in (0, N] & \text{ to } \|w_q^+\|^2 = 1 \left(\frac{1}{9999} + \frac{4}{3} \right) - \frac{1}{9999}, \\ q > N & \text{ to } \|w_q^+\|^2 = \frac{4}{3}. \end{aligned}$$

Powinniśmy policzyć

$$\sup_q \sqrt{\frac{\|w_q^-\|^2 \|w_q^+\|^2}{\|w_q^-\|^2 + \|w_q^+\|^2}} = \sup_q \sqrt{f(q, N)}.$$

Zauważmy, że dla rozważanych przypadków otrzymujemy:

$$\begin{aligned} q \leq -N & \text{ to } \lim_{N \rightarrow \infty} f(q, N) = c(q), \\ q \in (-N, 0) & \text{ to } f(q, N) = 100^{2l} \\ q \in (0, N) & \text{ to } f(q, N) = 100^{2l} \\ q > N & \text{ to } \lim_{N \rightarrow \infty} f(q, N) = c_3. \end{aligned} \quad \begin{matrix} N \rightarrow \infty \\ N \rightarrow \infty \end{matrix}$$

Reasumując, ograniczenie dolne zależy od wartości N i q , tzn. istnieje $q(N)$, takie że

$$\|R(N)_{q(N)}\| \geq 100^{2N} c(q).$$

Zatem w przypadku funkcji $a_N(k)$ zadanej wzorem (37) dowolna rodzina prawych odwrotnych $R(N)_q$ jest nieograniczony (dla dużych N granica oszacowania normy operatora $R(N)_{q(N)}$ z dołu, zbiega do nieskończoności). $\square$

Dowód. (Część 2.) Pokażemy, że dla funkcji $a_N(k)$ postaci (38) istnieje wartość $q(N)$, taka że rodzina $R(N)_{q(N)}$, operatorów prawych odwrotnych do $B_N - I$, jest ograniczona.

Wykorzystując formułę (35) na oszacowanie z góry normy operatorów prawych odwrotnych R_q potrzebujemy wartości $M_1, M_2, t_1, t_2, k^\pm$ (zostały określone na początku w (39)) oraz wartości $\nu^+(q), \nu^-(q)$. Zatem znajdujemy liczby $\nu^+(q)$ i $\nu^-(q)$. Zauważmy, że

$$\nu^+(q) = \text{card}\{k : k^+ > k \geq q, \frac{|\lambda|}{|a(k)|} > t_1\} = \text{card}\{k : q \leq k < N, |a(k)| < 2\},$$

zatem

$$\nu^+(q) = \begin{cases} -q & \text{dla } q < 0, \\ 0 & \text{dla } q > 0. \end{cases}$$

Analogicznie

$$\nu^-(q) = \text{card}\{k : k^- < k \leq q, \frac{|a(k)|}{|\lambda|} > t_2\} = \text{card}\{k : -N < k \leq q, |a(k)| > \frac{1}{2}\},$$

zatem

$$\nu^-(q) = \begin{cases} 0 & \text{dla } -q < 0, \\ q & \text{dla } q > 0. \end{cases}$$

Wówczas oszacowanie z góry wynosi

$$\|R(N)_q\| \leq \varphi(q) = \begin{cases} \frac{100^{-q}}{99} + \frac{100^{-q}}{1/2} + \frac{100^0}{99} + \frac{100^0}{1/2}, & \text{dla } q < 0, \\ \frac{100^0}{99} + \frac{100^0}{1/2} + \frac{100^q}{99} + \frac{100^q}{1/2} & \text{dla } q \geq 0. \end{cases}$$

W tym przypadku funkcja $\varphi(q)$ nie zależy od N , zależy tylko od q i przyjmuje wartość minimalną w punkcie $q = 0$, tzn.

$$\min_q \varphi(q, N) = \min_q \varphi(q) = \varphi(0).$$

Reasumując, w przypadku tak zdefiniowanej funkcji $a_N(k)$ istnieje $q(N)$, takie że rodzina operatorów prawych odwrotnych $R(N)_{q(N)}$ jest ograniczona. $\square$

Wyciągnięty wniosek potwierdza zauważony w [4] czy [7] wpływ relacji większy/mniejszy między wartościami $|a(x)|$ a $|\lambda|$ a własnościami spektralnymi operatora przesunięcia z wagą, które są powiązane z ograniczonością lub nieodgraniczonością względem normy rodziny operatorów odwrotnych.

Acknowledgements

Badania były wsparte przez Podlaski Fundusz Stypendialny.

Literatura

- [1] A. Antonevich *Linear Functional Equation. Operator Approach*. Birkhauser Verlag, „Operator Theory Advances and Applications” , 1996, V. 83.
- [2] A. Antonevich, A. Lebedev *Functional differential equations: I. C^* -theory*, Longman Scientific & Technical, Harlow, 1994.
- [3] A. Antonevich, J. Makowska *Weighted translation operators generated by mappings with saddle points: a model class*. „Journal of Mathematical Sciences” ,2010, no. 4, 497-517.
- [4] A. Antonevich, J. Makowska *On spectral properties of weighted shift operators generated by mappings with saddle points*, „Complex Analysis and Operator Theory”, 2008, V. 2.
- [5] G. Belitskii, Yu. Lyubich *On the normal solvability of cohomological equations on compact topological spaces*. „Operator Theory: Advances and Applications”, 1998, V. 103, 75-87.
- [6] A. Yu. Karlovich, Yu.I. Karlovich *One sided invertibility of binomial functional operators with a shift in rearrangement-invariant spaces*. „Integral Equations Operator Theory”, 2002, V. 42, 201-228.
- [7] J. Makowska *On-side invertibility of the weighted shift operators*. „Proceedings of the XXIX Workshop on Geometric Methods in Physics”, American Institute of Physics, 2010.
- [8] R. Mardiev *A criterion for semi-Noetherity of a class of singular integral operators with non-Carleman shift* . „Dokl. Akad. Nauk UzSSR”, 1985, Tom 2, No 2, 5-7.
- [9] W. C. Ridge *Spectrum of a composition operator*. „Proc. Amer. Math. Soc.” 1973, V. 37, No 1, 121-127.
- [10] W. C. Ridge *Approximate point of a weighted shift*. „Trans. Amer. Math. Soc.” 1970, V. 147, 349-356.